Súd:	Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka:	2C/10/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6217203071
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Elena Petrusová
ECLI:	ECLI:SK:OSVK:2018:6217203071.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v spore žalobcu J. W., B.. XX. XX. XXXX, X. Ď. XX, zastúpeného Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou so sídlom Komenského 3, Veľký Krtíš, proti žalovanému Y. T., B.. XX. XX. XXXX, X. X.. B. XXX/XX, P. W., zastúpenému JUDr. Jozefom Školníkom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Mierová 1, Veľký Krtíš, za účasti intervenienta na strane žalobcu Groupama Biztosító Zrt., konajúceho prostredníctvom Groupama poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Miletičova 21, Bratislava, IČO: 47 236 060, zastúpeného JAVOR - TOKÁR, advokátskou kanceláriou, s.r.o. so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO: 36 264 750, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.500,- Eur a to v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 20.000,- Eur v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia a nahradiť mu trovy konania. V žalobe žalobca uviedol, že dňa 08. 10. 2015 žalovaný tým, že ako vodič osobného motorového vozidla neprispôsobil svoju jazdu stavu a povahe vozovky a poveternostným podmienkam, spôsobil smrť Ľ. W. (zrejme chyba v písaní, správne W.) B.. XX. XX. XXXX, ktorý išiel po pravej strane vozovky. Žalovaný teda svojim protiprávnym konaním spôsobil ujmu na osobnostných právach (na živote) Ľ. O. (W.) so smrteľným následkom. Ďalej uviedol, že žalovaný bol uznaný vinným z tohto skutku rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 11/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 23. 11. 2016. On bol týmto rozsudkom odkázaný na občiansko-právne konanie. Poukázal na to, že si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla zásahom do osobnostného práva na život jeho otca a zásahom do jeho osobnostných práv, pričom smrťou jeho otca bolo zasiahnuté do jeho osobnostného práva na súkromný život. Ďalej uviedol, že nakoľko smrť otca je škodlivým následkom, ktorý je nenapraviteľným morálnym zadosťučinením, žiada náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade ide o objektívnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv a je právne bezvýznamné, či k takémuto zásahu došlo zavinene, alebo nezavinene. Porušením dopravných predpisov zo strany žalovaného došlo k tomu, že zo dňa na deň, náhle, šokujúco a nepredvídateľne prišiel o najdôležitejšiu osobou svojho života, stratil osobu zabezpečujúcu mu osobnú starostlivosť a stratil výhľad na hmotné zabezpečenie zo strany otca do budúcnosti. Pri určení výšky ujmy vychádzal z ustálenej súdnej praxe, kde sa v obdobných prípadoch priznala žalobcom náhrada vo výške 20.000,- Eur (rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 9Co/423/2012 zo dňa 26. 02. 2013).

2. Na pojednávaní sa žalobca pridržiaval podanej písomnej žaloby a ďalej uviedol, že aj keď jeho rodičia boli rozvedení, žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka, pričom jeho nebohý otec držal rodinu po finančnej stránke. Zdôraznil tú skutočnosť, že smrť otca zasiahla celú ich rodinu, on mal otca veľmi rád, mali priateľský vzťah. Uviedol, že on ešte stále navštevuje školu, pretože v minulosti ju neukončil a opätovne nastúpil do prvého ročníka, pretože sa chce vyučiť v príslušnom odbore.

3. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žiada súd, aby žalobe žalobcu vyhovel, nakoľko v priebehu konania bolo preukázané, že k vzniku majetkovej ujmy došlo. Tak isto má za to, že bola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody protiprávnym konaním a to rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 11/2016. Pokiaľ ide o právne posúdenie veci, zotrváva na stanovisku, že sa jedná o škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, kde sa jedná o objektívnu zodpovednosť, pričom miera zavinenia poškodeného sa neskúma. Pokiaľ ide o okolnosti, pri ktorých došlo k nemajetkovej ujme, poukazuje na to, že v predmetný deň otec žalobcu nemal inú možnosť ako dostať sa domov, pretože bol zmenený prepravný poriadok a nestihol si zabezpečiť reflexné prvky, aby dodržal príslušné dopravné predpisy, nemal mobilný telefón a nemal inú možnosť dostať sa domov, než ako pešo. Zdôraznil tú skutočnosť, že žalovaný sa žalobcovi a jeho rodinným príslušníkom neospravedlnil, čo tiež prehlbuje ujmu, ktorá im bola spôsobená. Poukázal na to, že otec žalobcu bol živiteľom rodiny, zabezpečoval obživu všetkým rodinným príslušníkom a stratili perspektívu nájsť lepšie hmotné zabezpečenie do budúcnosti, resp. lepší prístup k vzdelaniu.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Školníka to dňa 23. 05. 2017, v ktorom vyjadrení uviedol, že poukazuje na vypracovaný znalecký posudok znalcov MUDr. Kuřátka a MUDr. Kováča, ktorí potvrdili, že poškodený W. bol po nadmernej konzumácii alkoholu v stave stredne ťažkého až ťažkého stupňa opitosti, mal závažne narušenú motoriku tela, vzpriameného postoja a chôdze, zlé priestorové videnie a ochromené reflexné a obranné prvky a pohyby. Ďalej poukázal na to, že znalec Ing. Kožiak uviedol, že poškodený sa jednak pohyboval po zlej strane cesty, nemal na sebe žiadne reflexné prvky, čo je v rozpore s pravidlami cestnej premávky a tým na ceste vytváral nebezpečnú prekážku. Zdôraznil tú skutočnosť, že žalovaný svojim spôsobom jazdy nezapríčinil dopravnú nehodu, celá zodpovednosť je na poškodenom, ktorý bol v stave ťažkej opitosti, nevážiac si svoj život vytvoril na ceste nepredvídateľnú prekážku, ktorú žalovaný už nedokázal obísť.

5. Na pojednávaní právny zástupca žalovaného uviedol, že žiada, aby súd žalobu zamietol, resp. aby rozhodol tak, že žalobca má nárok na nejakú náhradu škody a k tejto náhrade zaviazal intervenienta. Poukázal na tú skutočnosť, že náš právny poriadok sa dodnes nevysporiadal s tým, aká má byť výška náhrady škody, pričom aj keď existuje množstvo rozsudkov, v žiadnom prípade nebolo špecifikované, ako súd k takejto výške došiel a to isté možno povedať aj o okolitých členských štátov EÚ. V každom prípade sa jedná o osobitnú a individuálnu vec a súd sa musí vysporiadať so všetkými okolnosťami, so všetkými skutočnosťami a faktami, ak príde k nejakej výške sumy. Ďalej uviedol, že členské štáty sú povinné prijať všetky primerané opatrenia 1 a 3 Smernice zabezpečujúce, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel obvykle nahradzujúca na ich území bola pokrytá poistením s cieľom ochrany poistených osôb a obetí nehôd, aby akékoľvek škody a ujmy v oblasti krytia povinným poistením cestujúcich motorových vozidiel neostali neuhradené. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora C20/2012 Katarína Haasová proti Rastislavovi Petríkovi.

6. Intervenient prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 24. 11. 2017 uviedol, že žalobca si žalobou uplatňuje náhradu na nemajetkovú ujmu podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nemajetkovou ujmou je podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka ujma, ktorá sa premieta do psychickej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti. V zmysle uvedeného ustanovenia je zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy dosiahnuť vyváženosť miery ujmy na hodnotách ľudskej dôstojnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takejto nemajetkovej ujmy a s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu fyzickej osoby. Nakoľko zodpovednosť za spôsobenú nemajetkovú ujmu patrí medzi objektívne zodpovednosti, a teda škodca zodpovedá za túto ujmu bez ohľadu na jeho zavinenie, avšak v zmysle podanej žaloby nie sú dokázané skutkové tvrdenia žalobcu o vzniku jeho nemajetkovej ujmy. Zo žaloby samej nevyplýva akej ujmy sa malo dostať žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody zo dňa 08. 10. 2015, pri ktorej zomrel jeho otec. Nie je preukázané, že v čase úmrtia zosnulého Ľ. W. žil žalobca so svojim otcom v spoločnej

domácnosti, ani ako sa venoval zosnulý žalobcovi v jeho voľnom čase. Nie je preukázané ako ho zosnulý otec finančne zabezpečoval, prípadne prispieval na jeho výživu. Zo žaloby ani nevyplýva, ako sa prejavila skutočnosť straty otca na psychickom zdraví žalobcu, prípadne ako prežíval stratu svojho otca. Ďalej žalobca nepreukázal, aký intenzívny vzťah mal so svojim otcom, ani aká bola kvalita tohto ich vzťahu. Zdôraznil tú skutočnosť, že žalobcovi vznikol smrťou jeho otca nárok na sirotský dôchodok a ak má ešte matku, táto je povinná sa o neho postarať a vyživovať ho. Ďalej poukázal na to, že je potrebné prihliadnuť na podiel spoluzavinenia poškodeného Ľ. W. na samotnej dopravnej nehode. Ako vyplýva z rozhodnutia odvolacieho súdu v trestnom konaní, poškodený mal mieru zavinenia na tejto dopravnej nehode približne v rovnakej miere ako samotný poškodený, ktorý mal v čase dopravnej nehody v krvi alkohol a toto zohľadnil aj odvolací súd pri stanovovaní výšky trestu. Ako vyplýva zo znaleckého posudku, poškodený Ľ. W. bol v čase dopravnej nehody v stave stredne ťažkého až ťažkého stupňa opitosti, mal narušenú motoriku vzpriameného postoja a chôdze a nemal na sebe reflexné a ochranné prvky, okrem toho sa pohyboval po zlej strane cesty a vytváral v rozpore s pravidlami cestnej premávky nebezpečnú prekážku, nebol označený žiadnym reflexným prvkom, resp. bol oblečený v tmavom oblečení, ktoré splývalo s vozovkou a okolím za situácie denného svetla, po západe slnka v šere. Ďalej uviedol, že počas odvolacieho trestného konania bolo súdom aj konštatované, že v prípade tejto dopravnej nehody prvotným činiteľom a faktom vyvolávajúcim vznik dopravnej kolízie a následného stretu poškodeného s motorovým vozidlom žalovaného, spôsobil samotný poškodený ako chodec a účastník cestnej premávky. Odvolací súd uvedené zohľadnil pri rozhodovaní o treste obžalovaného (žalovaného), kedy uviedol, že súd prvého stupňa dôsledne nepracoval s argumentmi a dôkazmi ohľadne miery zavinenia dopravnej nehody a jej následkov na jednej strane obžalovaného (žalovaného) a na druhej strane spoluzavinením aj poškodeného. Preto potom odvolací súd uložil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je stanovená pre tento nedbanlivostný trestný čin. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 27. 10. 2010 sp. zn. 1Cdo/77/2009. Ďalej zdôraznil tú skutočnosť, či v skutočnosti má niesť zodpovednosť za vzniknutú dopravnú nehodu žalovaný, nakoľko je možné sa domnievať, že pokiaľ by poškodený dodržal všetky pravidlá cestnej premávky a nechodil by po vozovke nekontrolovateľne nestabilnou chôdzou v stave opitosti, nemuselo vôbec dôjsť k dopravnej nehode. Poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný je osobou vyššieho veku a pri povinnosti nahradiť nemajetkovú ujmu v takej výške, ako žiada žalovaný, by mal súd skúmať aj majetkové pomery žalovaného a dopad tejto povinnosti na život žalovaného a jeho rodiny. V neposlednom rade by sa mal súd zaoberať tým, aký dopad do duševnej sféry malo samotné trestné konanie vedené voči žalovanému v dôsledku spomínanej dopravnej nehody. Výšku nemajetkovej ujmy považuje za nedôvodnú, neprimeranú vysokú a nedostatočne preukázanú. Žiadal súd, aby žalobu zamietol.

7. V priebehu sporu bola vypočutá ako svedkyňa P. W..

8. Svedkyňa P. W., matka žalobcu, pri svojom výsluchu uviedla, že žalobca je jej synom. So smrťou svojho druha sa nevie zmieriť, je na tom zle po psychickej stránke a taktiež všetky jej deti. Potvrdila tú skutočnosť, že s nebohým manželom boli rozvedení asi v r. 1989, avšak aj po rozvode manželstva žili v pomere ako druh a družka a po rozvode manželstva sa im narodili dve najmladšie deti. Ďalej uviedla, že ona má ešte tri školopovinné deti s tým, že dcéra W. je telesne postihnutá. Zdôraznila tú skutočnosť, že podľa nej všetky jej deti zle znášajú smrť otca. Ona to vidí aj na žalobcovi, tento je nervóznejší. Ďalej uviedla, že žalobca mal s otcom veľmi dobrý vzťah, zvykli spolu rúbať drevo, vykonávať iné práce a taktiež mal dobrý vzťah aj s ostatnými deťmi.

9. Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že dňa 08. 10. 2015 o 18.30 h na ceste I/75 v km 152.950 žalovaný viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia e.č. P. XXX H. v smere Príbelce - Dolné Príbelce. Počas jazdy sa nedostatočne venoval vedeniu motorového vozidla, neprispôsobil rýchlosť poveternostným podmienkam, neskoro zbadal po pravej strane pred vozidlom idúceho chodca Ľ. W.H., B.. XX. XX. XXXX, ktorý nebol označený reflexnými prvkami a mal v krvi 1,92 g/kg alkoholu, narazil do neho pravou prednou stranou vozidla do pravej nohy a do pravej časti tela, po náraze chodca odhodilo do priekopy pri ceste, pri náraze utrpel zranenia zlyhanie dôležitých centier mozgu, zmliaždenie mozgu a opuch mozgu, početné zlomeniny klenby a spodiny lebky, na následky ktorých zranení poškodený Ľ. W. dňa 08. 01. 2015 o 20.00 h zomrel, obžalovaný svojim konaním porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení zmien a doplnkov. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 01. 08. 2016 č.k. 3T/11/2016-230 bol žalovaný uznaný za vinného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., podľa § 46 Tr. zák. na trest

odňatia slobody vo výmere dva roky s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienečne odkladá na skúšobnú dobu tri roky a zároveň mu bol uložený podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti riadiť všetky motorové vozidlá na dobu tri roky. Poškodený J. W. bol § 288 ods. 1 Tr. por. odkázaný so svojim nárokom na civilný proces. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že nemožno pochybovať o tom, že obžalovaný (žalovaný) konaním vymedzeným v skutku obžaloby sa dopustil prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., znaky tohto prečinu v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate naplnil tým, že porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 8/2009 Z.z. Svojim konaním spôsobil zrážku s chodcom Ľ. W., ktorý na následky závažných zranení, poranení dôležitých životných orgánov spôsobených mu nárazom motorovým vozidlom žalovaného, podľahol. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že žalovaný v čase zrážky mal v krvi 1,92 g/kg alkoholu a v moči 2,89 g/kg alkoholu s tým, že z výsluchu znalca MUDr. Michala Kováča bolo zistené, že podľa lekárskej praxe takéto množstvo alkoholu zodpovedá stavu stredne ťažkej až ťažkej opitosti, je teda nepochybné, že na vzniku dopravnej nehody a jej následkoch nesie značný podiel aj nebohý, ktorý okrem toho, že sa pohyboval po vozovke v stave opitosti, pohyboval sa po nesprávnej strane vozovky a bez povinných reflexných označení. Na túto okolnosť musel súd prihliadnuť pri ukladaní druhu a výšky trestu. Proti tomu rozsudku žalovaný podal odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 23. 11. 2016 sp. zn. 3T/11/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste. Obžalovaného Y.B. T. odsúdil podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody sa podmienečne odkladá na skúšobnú dobu dva roky a zároveň podľa § 60 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu jeden rok. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 23. 11. 2016. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že vo všeobecnosti je zrejmé, že skutok obžalovaného bol správne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1, 2 písm. a) Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. h) Tr. zák. (porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona). Napriek tomu zistil pochybenie vo výroku o trestne napadnutého rozsudku, kde súd prvého stupňa dôsledne nepracoval s argumentmi a dôkazmi ohľadom miery zavinenia vzniku dopravnej nehody a jej následkov na jednej strane obžalovaným a na druhej strane spoluzavinením aj poškodeného. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že miera zavinenia na tomto skutku je približne v rovnakej miere zo strany obžalovaného, ako aj poškodeného. Túto skutočnosť bolo potrebné vyjadriť potom aj vo výroku o trestne v rámci základnej trestnej sadzby upravenej v § 38 ods. 3 Tr. zák. znížením trestnej hranice na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá je dva roky, s hornou hranicou päť rokov odňatia slobody. Táto trestná sadzby a dolnej hranici pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. predstavuje jeden rok odňatia slobody, pričom je zrejmé, že u obžalovaného je dôvodne uplatnený tento princíp § 38 ods. 3 Tr. zák., keďže u obžalovaného prevažujú poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi, keď u obžalovaného bolo zistené, že z minulosti sa na neho pozerá ako netrestaného, pričom priťažujúca okolnosť zistená nebola. Z potvrdenia o návšteve školy z 31. 01. 2017 vyplýva, že žalobca je žiakom Strednej odbornej školy Ž.. Z potvrdenia Obce Ď. zo dňa 23. 08. 2017 súd zistil, že P. W.Á. a nebohý Ľ. W. žili v spoločnej domácnosti žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka.

10. Podľa ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

11. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

12. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákonov. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaný podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. bol právoplatným trestným rozsudkom uznaný vinným z prečinu usmrtenia, keď ako vodič spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej otec žalobcu zahynul, ktorým výrokom bol súd viazaný. Tým bola preukázaná zodpovednosť žalovaného

za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcu, a to do práva na jeho súkromný a rodinný život, ktorý bol smrťou jeho blízkeho príbuzného natrvalo narušený. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom a jeho nebohým otcom existovali silné sociálne, morálne, citové putá vytvorené v rámci súkromného a rodinného života. Aj keď sa rodičia žalobcu rozviedli, títo žili v pomere ako druh a družka a medzi členmi rodiny existovali vyvinuté sociálne a citové väzby. Z nečakanej smrti nebohého prežíval žalobca pocit úzkosti, smútku, zúfalstva, nakoľko stratil možnosť viesť s ním súkromný život odo dňa jeho smrti. Protiprávnym konaním žalovaného došlo k nenávratnej deštrukcii týchto medziľudských väzieb tvoriaci základ a rámec súkromného života žalobcu a tým intenzívnemu zásahu do jeho osobnostných práv, práva na súkromie a rodinný život a práva na ochranu osobnosti žalobcu a právo na ochranu osobnosti žalobcu bolo porušené protiprávnym zásahom, ktorého následky nie je možné odstrániť len morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadosťučinenia nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma žalobcu vyplývajúc z okolností prípadu a vysokej intenzity nepriaznivého konania žalovaného, ktorý je v zásade nereparovateľný. Vzniknutá trauma je zo života žalobcu prakticky neodstrániteľná. Ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je daná mierou intenzity zásahu a časom trvania nepriaznivého následku, sa domáha žalobca náhrady i materiálnej ujmy v peniazoch. Pokiaľ zo strany žalovaného bolo poukazované aj na spoluzavinenie zo strany poškodeného, súd poukazuje na to, že správanie samej dotknutej osoby pri neoprávnenom zásahu sa stáva právne významným až pri určení výške náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorú výšku určuje súd podľa závažnosti ujmy a podľa okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Týmito okolnosťami sú nielen okolnosti na strane samotného škodcu, ale súčasne sú tu aj okolnosti na strane dotknutej osoby, v predmetnom spore nebohého otca žalobcu. V predmetnom spore súd musel prihliadnuť na skutočnosti uvedené v rozhodnutí Okresného súdu Veľký Krtíš, ako aj Krajského súdu Banská Bystrica, z ktorých vyplýva, že je potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že poškodený bol v čase nehody v stave strednej a ťažkej opitosti, po vozovke sa pohyboval v stave neistej chôdze, pohyboval sa na pravej strane vozovky, nemal na sebe umiestnené reflexné prvky, alebo oblečený reflexný bezpečnostný odev, teda konal v rozpore s ustanovením § 52 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení zmien a doplnkov. Preto potom súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na závažnosť vzniknutej ujmy (smrť) a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, považoval za primeranú sumu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalobcovu sumu 3.500,- Eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Pokiaľ právny zástupca žalovaného žiadal súd, aby na plnenie zaviazal intervenienta, súd uvádza, že podľa § 81 Civilného sporového poriadku, intervenient sa zúčastňuje v konaní popri žalovanom, pretože má právny záujem na výsledku konania, žalobca ho neoznačil ako stranu sporu, pričom pokiaľ právny zástupca žalovaného poukazoval na to, že intervenient má povinnosť plniť aj náhradu nemajetkovej ujmy, súd zdôrazňuje tú skutočnosť, potom ako bude vo veci právoplatne rozhodnuté, môže si takýto nárok u intervenienta uplatniť. Súd v zmysle § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku žalovanému určil dlhšiu lehotu na plnenie a to s prihliadnutím na výšku priznanej sumy.

13. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnej veci sa žalobca domáhal nemajetkovej ujmy s tým, že v podanej žalobe bol povinný uviesť požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku vyplýva, že presné stanovenie výške je závislé vždy od úvahy súdu. Preto potom súd s prihliadnutím na rozhodovaciu prax rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Veľký Krtíš písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis. Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha

(odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok.